

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

An punitus, vel absolutus in vno foro possit in alio pro eodem delicto molestari. Cap. XLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

subycitur, sed tenetur pro reo, ac si eo nomine in omnem casum fideiussisset *Secundum Add. ad Guid. Pap. d. dec. 579. lit. B. vel arbitraria pœna punitur Ricc. in d. collect. dec. 543. par. 3.*

- 4 Notandum est autem, quod Cardinales habent ex consuetudine privilegium, quod si obuiant alicui reo ducto ad supplicium, possunt mittendo suum pileum, illum à morte liberare, *ut d. Saly. in l. addictos in fin. C. de Episc. aud. quem refert, & sequitur Add. ad Guid. Pap. dec. 579. lit. c. Reusner. dec. 89. apud Ricc. in Collect. dec. 184. par. 5.*

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex ecclesiasticus etiam contra reos præuentos à Iudice seculari potest procedere ad spirituales pœnas.
- 2 Si Iudex ecclesiasticus, vel secularis reum condemnauit, vel absoluit, non potest idem reus amplius molestari, & limitatur *num. 3. & 4.*

C A P. XLII.

An punitus, vel absolutus in vno foro possit in alio pro eodem delicto molestari.

- 1 **N**on loquimur de excommunicatione alijque pœnis spiritualibus, ad quas Iudex ecclesiasticus procedere semper potest, etiamsi Iudex secularis reis imponeret pœ-

nam delicto condignâ, *ut d. Bard. in l. placet num. 6. & 7. C. de sacros. eccles. Afflict. decis. 219. num. 4. & seq. Baiard. ad Clar. S. fin. q. 36. num. 50. Bellett. Disquis. cleric. tit. de fauor. cleric. real. S. ult. num. 106. Antonin. var. resol. lib. 3. resol. 38. nu. 7. quia pœna censurarum est prorsus diuersa, & separata à pœnis iuris ciuilibus. Abb. in cap. tunc nu. 5. de Procur. Roland. cons. 12. num. 17. c. seq. vol. 2. Farinac. de Inquis. q. 4. n. 7. & seq. Bellett. loco cit. nu. 106. vel quia huiusmodi pœnæ spirituales sunt potius medicinales, quam afflictiuæ, & idè in hoc proposito non sunt inter pœnas connumerationis, *ut d. Clar. S. fin. q. 57. vers. sed quero in fin.* Hinc potest Iudex laicus adhuc reum punire, etiamsi ecclesiasticus ad pœnas spirituales processerit, cum huiusmodi pœnæ potius ad animæ salutem, quam ad corporis afflictionem imponantur *Clar. loco cit. Farinac. d. q. 4. num. 8. Scacc. de Iudic. lib. 1. cap. 12. nu. 91. in princip. Layman. in: theol. mor. lib. 4. tract. 9. cap. 2. num. 6. Ricc. in Prax. Remiss. Delinquen. quest. 20. num. 11.**

- 2 Quoad ceteras verò pœnas regula est, quod si Iudex ecclesiasticus, vel secularis reum condemnauit, vel absoluit, non potest idem reus amplius molestari: sed sententia prædicta parit exceptionem rei iudicate in alio foro: alias præuentio esset omninò inutilis *Couar. lib. 2. var. resol. cap. 10. sub n. 6. vers. vnde c. m. Farinac. de Inquis. q. 4. sub. num. 11. qui testantur de communi Scacc. de Iudic. lib. 1. c. 12. num. 21. & seq. Ferr. qq. mor. p. 7. q. 107.*

q. 107. Dian. par. 1. tra. 2. ref. 108.

& par. 4. tr. 1. ref. 61:

Idemque dicendum, si reus se composuit cum fisco: compositio enim succedit loco pœne, ut post Farinac. d. Loccatell. de quæst. Iud. insp. 5. num. 171. vel si gratiam à Principe obtinuit iuxta tex. in l. fin. C. de Gener. Abolit. l. 1. & seq. C. de sent. pass. & hoc præcipue locum habet, quando delictum punitur varijs pœnis: tunc enim semel punitus mitiori pœna nõ potest alia maiori puniri Ricc. in collect. decis. 1905. par. 5. ubi citat Thesaur. dec. l. Boer. dec. 83. & 170. Gramat. dec. 17. 25. & 96. Franc. Marc. dec. 503. 338. & 779. Afflict. dec. 287. Capyc. decis. 155.

3. Limita, quando pro delicto fuisset imponenda pœna, quæ à Iudice ecclesiastico imponi non poterat, qualis est pœna sanguinis: tunc enim Iudex secularis minus bene punitum poterit punire, etiam pœna capitali cap. Felicis § per hoc quoque de Pœn. in 6. cap. in Archiepiscopatu ex. de Raptor. & notatur per DD. in in c. de His de Accusat. & per Boss. in tit. de for. cõ. pet. num. 147. expedit enim Reip. nõ delicta remaneant impunita l. ita Vulneratus ff. ad l. Aquil. quod procedit, etiam si à Iudice ecclesiastico fuerit corporali pœna punitus secundum Marant. de ord. Iudic. par. 6. tit. de Inquisition. num. 101. Ricc. in Prax. remiss. Delinquent. q. 20. num. 7. in fin. subdit tamen idem Marant. ibidem, quod hoc arbitrio Iudicis remittitur, qui potest etiam pœnam mortis mitigare attenta qualitate deli-

cti, personæ, loci, & temporis. præsertim si reus condigna pœna punitus fuerit, etiam si minor esset illa, quæ secundum leges imponi debuisset, ut d. Farinac. de Inquis. q. 4. num. 11. Aretin. conf. 58. nu. 12. Scacc. de Iudic. lib. 1. c. 12. num. 51. si verò pro eodem delicto pœna tantum pecuniaria imponitur, & in prima sententia, fuit condemnatus in summa minori, in secunda condemnandus esset in tantum, in quantum fuit omissum in prima; si tamen secunda pœna esset corporalis, tunc pecunia si est soluta, restituitur: si non est soluta, non soluetur: sed reus solam pœnam subibit corporalem, Bart. communiter receptus in l. Senatus num. 5. ff. de Accusat. si verò utraque pœna esset corporalis, ut si pro secunda accusatione veniret amputanda manus, & pro prima fuerit fustigatus, tunc quia prima executio non potest restitui, reus non punietur in corpus ulterius: sed si illa pœna corporalis prius irrogata fuit nimis lenis attenta qualitate delicti, Iudex posset commutare secundam pœnam corporalem in pecuniariam, ut delinquens remaneat sufficienter punitus, ut d. Marant. loco cit. num. 100. Ricc. in Prax. Remiss. Delinquent. d. q. 20.

Idem dicendum est respectu Iudicis Ecclesiastici, qui in criminibus mixti fori potest iterum Delinquentem punire, si insufficienter à Iudice seculari punitus fuit Diana par. 1. tr. 2. ref. 108. Ricc. d. q. 20. num. 8.

Limita 2. quando reus absolutus fuit

fuit ex hæcenus deductis, quia tunc poterit adhuc inquiri, & molestari superuenientibus nouis iudicijs, ut tenent DD. quos refert & sequitur Locatell. de Quest. Iudic. in sp. 5. nu. 166. & 167. vbi etiã dicit, quod terminus, in quo deduci possunt noua iudicia contra reum, est decem annorum inter presentes, & 20. inter absentes.

Obserua tamen, quod quando causa fuit bene discussa, tunc etiã superuenientibus nouis iudicijs, aut probationibus absolutoria sententia in dubium amplius non retractatur Ricc. in Collect. decis. 3522. par. 8. vbi citat Balb. dec. 70.

SVMMARIUM.

- 1 Clericus, siue Episcopus habens iurisdictionem temporalem potest causas sanguinis delegare.
- 2 In causis ad forum ecclesiasticum spectantibus Episcopus non potest delegare huiusmodi causas.
- 3 Episcopus, vel alius Iudex ecclesiasticus remittens laicos inquisitos de homicidio ad Iudicem secularem an irregularitatem incurrat.
- 4 Quis fuit causa, cur reus caperetur, irregularitatem incurrit sequuta morte, vel mutilatione.

CAP. XLIII.

An Clericus, siue Episcopus possit causas sanguinis delegare.

Dico 1. quod Clericus, siue Prælatus habens iurisdictionem temporalem siue ratione Episcopatus, siue ratione patrimonij potest tales causas in genere, & etiam casum particularem laico delegare, ut inquirat, & iustitiã faciat: nec efficitur irregularis, si officialis ad pœnam sãguinis processerit cap. fin. Ne Cler. vel mon. in 6. Sylu. in ver. homicidium 3. nu. 7. Bellett. in Disquis. cleric. tit. de Disciplin. cleric. §. 5. num. 135. Maiol. de Irregul. lib. 2. cap. 6. nu. 11. Sayr. in Clau. reg. lib. 7. cap. 11. numer. 3. Bonacin. de Censur. disp. 7. q. 4. pun. 1. numer. 28. & seq. Dian. par. 4. tr. 2. ref. 78. Sperell. dec. 86. nu. 15. Fusc. de visit. lib. 1. cap. 32. num. 5. vbi etiam dicit, quod non debet committere per clericum, sed per laicum, vel per se ipsum per textum in cap. sententiam Ne Cler. vel mon. ibi, nec quisquam Clericus litteras dicet, aut scribat pro vindicta sanguinis destinandas.

Nequit tamen Prælatus in tali casu mandare, punitionem faciendam per mortem, vel mutilationem, ut d. Bonacin. loco cit. nu. 29. immo cauere debet, ne propter suam responsionem indirectam iudex delegatus intelligat, quod reum debeat morte, aut mutilatione punire: quia si ex tali responsione reus occideretur, vel

mu.